

Allah İyilerle Karşılaştırsın

Bu bir duadır. Sevdiklerinize söylersiniz, güzel bir iş yaptığı zaman, kötülerle karşılaşmadan, önünü kesen olmadan yoluna devam etsin istersiniz.

Kötü dediğimiz kişi neden kötülük yapar, bir fikir yürüteyim dedim. Maddi menfaat için her halde. Zulüm insanın insana yaptığı kötülüğe diyorsak, kötünün bundan çıkarı var demektir. Öyleyse, çıkar denilen maddi menfaati ortadan kaldırırsak kimse kimseye zulmedemez.

İslam'da faiz haramdır (yasaktır) diye bir kural getirilmişse, sen borç alma, ki senden maddi menfaat (faiz) uman birisine sana zulmetme fırsatı vermeyesin diyedir. Borç almayı ilk yasaklayan Akmenid Beyi Kuruş da aynı nedenle yasakladı borç almayı; borçlu baba borcunu ödeyemediği zaman karısını kızını kerhaneye rehin koyan o tefeciye köle oluyordu. Bu zulmü önlemenin en kestirme yolu “Tefecilik yasaktır, Babil (Baba-ili) bankerlerini kovuyorum, Topraklarımın üzerinde borç köleliği yasaklanmıştır, Kendi paramı basıyorum, Artık paramız Kuruş'tur, Bundan sonra Roma parasıyla alışveriş yapılmayacak” diye karar almaktı. Bugün köleliği ilk yasaklayan kral olarak anılıyor. Kuran'da Zulkarneyn diye adı geçer.

Kötülüğün önünü kesmek, yani kötülerin önünü kesmek, düşmanın borç para vermesini önlemekle, böyle ilkeli kararlar almakla mümkündür. Halkını kötülükten korumak için gereken buydu.

Diyelim bir buluşunuz var, tüm insanlığa hizmet edeceğinizi hayal ettiğiniz buluş, kötülerin eline geçiyor ve silah yapımında kullanılıyor. Aynştayn gibi, atomu parçalıyorsunuz ama büyük savaş lobisi bundan milyonlarca insanı öldürecek bomba yapıyor. Sonra da Türkiye'ye gelip yerleşmek istediğinde, Aynştayn'a ABD'yi terk etmesin diye çıkış yasağı koyuyor.

Çocuklar sizin buluşunuzla öldü diye onu suçlayanlar oldu. Dünyada milyonlarca çocuk açlık sefalet ve savaştan dolayı ağlamaya devam ediyorsa buluşların hiçbir değeri yok dedi. Nasa'da çalışan Mikrobiyoloji uzmanı Dr. Neva Çiftçioğlu'nun “Mutsuz bir dahi; Einstein (31.10.2016)” başlıklı yazısından okuyalım.

“Bu dünyada tek bir çocuk mutsuzluk, açlık, sefalet ve savaştan dolayı ağlıyorsa insanlık olarak hiçbir yere varamamışız demektir. Yapılan buluşların ise hiçbir değeri yoktur”

Atom bombasını Aynştayn'ın buluşuyla yapan Amerikalı silahşörler 1945'de barış masasına oturttukları yenik Japon İmparatoruna neyi imzalattılar biliyor musunuz? Çoğumuz farkında bile değilizdir. Bir daha Japonya asker yetiştirmeyecek, ordu kuramayacak, kamikazelerini tarihe gömecek... Asya limanları ABD ticaret gemilerinin olacak demektir.

Benim de içinde olduğum bir grup eğitimci 1985'lerde Eğitimde Drama pedagojisiyle tanıştığımızda, heyecanla deneysel çalışmalar yapıyorduk, örneklerimizi birbirimizle paylaşıyorduk. Dramayı keşfetmiştik, çocuklarımıza daha iyi eğitim vermek adına seviniyorduk. Bir korkuyu da taşıyorduk, ya kötü kişilerin elinde çocuklara zarar verecek bir silaha dönüştürülürse...

Dramada örnek bir teknik, “Resme bak, konuş, hayal ettiğini grupla oynayarak canlandır”...

Ya çocuğun önüne kötü bir resim konursa... Dramada liderlik eğitimi onun için önemlidir, diyorduk, çocuğun önüne kötü resim konulmaz, lider bunu bilecek. Ama ders kitaplarına o kadar kötü resimler girdi ki, o kadar çok vahşet masalları girdi ki, asla bunlar dramatize edilmez.

Bir başka teknik, “Öyküde en zor durumda kalanın gözüyle öyküyü yeniden yazalım, oynayalım”... Bu teknik empati kültürü vermek için, zorda olanın halini anlamak için önemli bir eğitim aracıdır. Diyelim ki, “Küçük çoban” (Kuzusunu kurt kapmış...) şarkısından yola

çıkarak minik kuzunun gözüyle öyküyü anlatalım, deriz. Avcının gözüyle de anlatılabilir ama bu abartılı anlatmaya yol açar, eğitsel kazanımı empati kültürü vermeye örnek değildir.

Peki ya, aynı öyküyü kurdun gözüyle anlatmaya kalkarsak, burada dramanın kötüye kullanımıyla karşılaşırız. Çocuk vahşi hayvanı haklı göstermek gibi bir çabaya girer, bunun çocuğa eğitsel hiçbir kazanımı yoktur, zararı vardır, çocuk saldırganlığa özendirilmiş olur.

Şimdi yeni ders kitaplarına bakın, bir tane pedagoji bilen yazar yok içlerinde. Çocuklar Allah'a emanet. Özel bir okulun 2.sınıf Türkçe kitabında çocuğa ödev veriyor; "Kırmızı başlıklı kız masalını siz de kurdun gözüyle yazın." Tatil ödevi veriyor; "Kahramanı kötü olan bir masal yazın."

Böyle bir eğitim olamaz, çocuğun beynine kötülük tohumu ekiliyor.

.....

Dün başıma bir şey geldi. İki saat karakolda gözaltında kaldım. Anlatayım.

"Yeni ders kitaplarını kullanmayın, eski ders kitaplarını hediye ediyorum, çocuğunuzu onlarla çalıştırın, internet sitemden ücretsiz indirin" diyen bir duyuru metni hazırladım, onu okul çağında çocuğu olan annelere veriyorum. Dün de Kızılay'a giden Metro'da karşımda oturan annelere veriyordum, bir bey itiraz etti, bunları burada konuşmayın dedi. Ben de çocuklu annelere veriyorum, susmayacağım dedim. İndiğimiz Kızılay istasyonunda beni karakola şikâyet etti, polisler sardı etrafımı beni karakola götürdüler, şikâyet var dediler. Oradan merkez karakola götürüldüm.

Şikâyetçi bey yanına bir kişiyi daha almış, önce onların ifadesi yazıldı, neyle suçlandığımı yazacaklar, savcılığa sormuşlar, bildiride suç unsuru bulamadılar, izinsiz bildiri dağıtmak suçu yetmedi, kabahatler kanununa göre 250 lira para cezam varmış (65 yaş üstündekilere bu ceza kesilemiyor, bilmiyorlar), savcılığa gidecek olan yazıda "devlet büyüklerine hakaret etmek" ile suçlandım. Demediğim şeyleri sıralamışlar. Benim tarzıma uymayacak cümleler, hakaret sayılacak ne demişim bu yok, ama mevcut ders kitaplarını eleştirmekle hakaret etmiş oluyormuşum. Bilmiyorlar, ben bu kitaplara davalar açmış insanım. Suçlamayı reddettim tabii.

Sonra düşündüm, orta yaşlı bir bey, işi serbest, çocuklara yararlı olacak bir şey yaparken bana niye iftira atar, vardır bir menfaati, bir yere yaranmakla terfi alacak her halde, dedim kendime. Kötülük menfaat ummadan yapılmaz, bunun tarihini yazıyorum, bunlarla karşılaşacağımı tahmin etmek zor değil.

Yine Aynştayn geldi aklıma. Bunca buluşlar yapılmış, bilim gelmiş nereye, ama çocuklar sefalet çekiyor, bilgiden mahrum, bilimin ışığından mahrum, kötülerin elinde perişan.

Bilim ile zulüm birlikte nasıl olabiliyor?

Asrın büyük buluşu olacaktı hani, Cern Deneyi... Işığı donduracaklardı, başarısız oldu. Bundan ne silah üretecekler diye endişeleniyorum, onun için sevindim başarısız olmasına.

İnsan vücudundaki ışık enerjisini donduracak bir silah üretmenin peşinde olan kötüler var, bilimkurgu çizgi filmlerde görüyorsunuz. Dünya egemenliği peşinde koşan bir lobiye çalışan öyle bir film sanayisi var.

Kötüler dünyaya egemen olmak istiyor. Onların, çocuklarımızın canı üzerinde maddi menfaat hesapları var. Ülkemiz ve dünyamız kötülerin açtığı büyük savaşlara gebe.

Ders kitaplarında Allahın insana bahsettiği aklın ışığını karartacak sessiz mayınları da artık görüyorsunuz. Bu kötülüğü çocuklara yapanlar kendilerini saklamayı başarıyorlar, ama gerçek hayatta bunlarla karşılaşabileceğimizi de artık bilelim.

Geleneksel dileğimizi hatırlayarak "Allah iyilerle karşılaştırsın" demem ondan.

Akıl ışığımız hep açık olsun, sevgiyle, sağlıklı, ışıkla...

Mahiye Morgül /Ankara

30.1.2017